

§ 33 Psykisk ohälsa hos unga

ARNE NÄRSTRÖM:

Ordförande! Jag pratar för utskottet. Utskottets förslag är att kyrkomötet beslutar avslå motion 2017:151. Insatser för att motverka psykisk ohälsa bland unga är ett angeläget arbetsområde, som enligt utskottet bör skötas och idag sköts av församlingarna utifrån de lokala förutsättningarna. Detta gör att vi föreslår att motion 2017:151 ska avslås. Tack.

ANDERS AHL:

Den psykiska ohälsan bland unga ökar. Folkhälsomyndigheten kom med en rapport i fjol. Där kunde man bland annat läsa att unga flickor upp till 57 procent upplever psykosomatiska åkommor. Något psykosomatiskt är att man mår psykiskt dåligt och det tar sig till exempel uttryck i huvudvärk, magont och liknande. Som grädde på moset är det ju så, att barn som inte klarar av skolan klarar sig sämre idag än för 10–20 år sedan.

I landstinget i Värmland där jag sitter får man rapporter från hela riket att köerna till barn- och ungdomspsykiatri ökar. På vissa håll är det köer upp till två–tre år. Det är brist på psykologer, det är brist på lokaler, det är omsättning på personal. Här kan kyrkan vara behjälplig. Kyrkan kan aldrig ersätta landstingsverksamheten, men den kan möjligtvis komplettera och hjälpa till. Vi ska fokusera på att ta hand om våra barn, så att vi inte behöver laga trasiga vuxna.

Därför anser jag, att vi åtminstone kunde få bifall för punkterna 1 och 3 i motion 2017:151 och att punkt 2 ska anses besvarad. Det är mitt yrkande. Tack.

ANN-CHRISTINE FROM UTTERSTEDT:

Ordförande! Det var tacknämligt att få komma upp med den här motionen nu, 2017:151, efter den vi precis har avhandlat. Jag anser att den här är en av de viktigaste motionerna i årets kyrkomöte.

Själva frågan om psykisk ohälsa hos barn är ett stort sorgebarn i alla kommuner, i alla landsting och i alla regioner. Unga som drabbas av psykisk ohälsa får inte den hjälp som de behöver. Vi hörde av argumentationerna i motionen innan att man får vänta ett år. Jag håller med att det är alldeles för länge. Dem vi pratar om nu, unga med psykisk ohälsa, får vänta ännu längre än så, upp till två–tre år. Jag bor i en region som till exempel har landets högsta suicidtal. Vi har en barn- och ungdomspsykiatri som inte alls fungerar. Det här är ett jätteproblem, som sagt var. Det kommer i skymundan när annat anses vara viktigare att göra. Kommunerna har fullt upp med att bygga nya bostäder till alla som kommer hit till vårt land. Landstingen och regionerna har fullt upp med att försöka driva en vettig vård för alla människor som behöver det. Det går inte särskilt bra vare sig för kommuner, landsting eller regioner just nu. Personer med psykisk ohälsa drabbas därför särskilt hårt nu också. De faller mellan stolarna helt och hållet. De får inte den hjälp de behöver. Konkurrensen om att få hjälp blir större och större ju fler människor som kommer hit. Vem för deras talan? Vem är barmhärtig mot dem? Jag hoppas att kyrkomötet kan ta en del av det ansvaret när det övriga samhället misslyckas.

Som vi hörde tidigare har den psykiska ohälsan ökat. Den fortsätter att öka och den ökar mest bland unga flickor. Det här är illavarslande, det ser mycket illa ut. Köerna till de psykiatriska mottagningarna är långa. Individerna tvingas under den tiden att stå helt ensamma, helt utan hjälp. Och vad händer under några år under en människas liv för dem som mår väldigt dåligt? Jag tycker att de ska erbjudas och

hitta en meningsfull tillvaro. Där tycker jag att kyrkomötet, Svenska kyrkan, kan gå in och hjälpa till på något sätt i alla fall. Att avslå den här motionen i sin helhet tycker jag är tragiskt, och det är synd att kyrkomötet inte kan ta till sig de här ungdomarna liksom man gjorde under förra motionen som var uppe.

Jag håller med. Jag tycker att man kan yrka bifall till att-sats 1 och 3. Att-sats 1 lyder: "Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att samla in goda exempel från landets församlingar och sprida de mest lyckade verksamheterna kring psykisk ohälsa utifrån en nationell kunskapsdatabas." Det vore väl alldeles förträffligt. Att-sats 3: "Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att erbjuda aktiviteter som vänder sig speciellt till ungdomar med psykisk ohälsa."

Jag väddar därför till kyrkomötet att ni ska rösta igenom bifall åtminstone till dessa två i motion 2017:151, för de ungas skull. Det är dem vi pratar om här. Tack.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 102.